

Spørgsmål:

»Udvalget udbeder sig i 70 eksemplarer ministerens kommentar til henvendelsen fra professor, dr.jur. Eva Smith af 27. marts 1996, jf. bilag 7.

Svar:

1. Professor, dr.jur. Eva Smith giver i sin henvendelse til Folketingets Retsudvalg bl.a. udtryk for, at der er behov for at få afklaret, hvordan bestemmelsen i lovforslagets § 3 skal forstås.

Efter lovforslagets § 3 træffer undersøgelseskommissionen bestemmelse om undersøgelsens nærmere tilrettelæggelse. Undersøgelseskommissionen kan inddrage materiale, som er tilvejebragt i forbindelse med den daværende rigsadvokats undersøgelse. Undersøgelseskommissionen kan anmode særligt sagkyndige om en udtalelse eller anden bistand til brug for undersøgelsen.

I bemærkningerne til bestemmelsen er det bl.a. anført, at bestemmelsen er et udslag af kommissionens funktionelle uafhængighed. I den forbindelse åbner bestemmelsen mulighed for, at kommissionen kan bestemme, at materiale, der er tilvejebragt i forbindelse med Asbjørn Jensens undersøgelse, skal indgå i undersøgelsen.

På den baggrund finder Justitsministeriet, at det klart fremgår, at kommissionen er frit stillet med hensyn til spørgsmålet om, i hvilket omfang allerede foreliggende materiale inddrages i undersøgelsen. Kommissionen kan således inddrage materialet, hvis – og i det omfang – den ønsker det. Den kan også lade være, hvis den finder, at dét er mest hensigtsmæssigt.

2. Professor, dr.jur. Eva Smith rejser i sin henvendelse endvidere spørgsmål om, hvorvidt kommissionen – i lyset af omfanget af den forventede bevisførelse under en ny selvstændig undersøgelse og det hermed forbundne tidsforbrug – ikke bør kunne lægge dele af Asbjørn Jensens undersøgelse til grund.

Efter Justitsministeriets opfattelse ville det i lyset af den kritik fra Folketingets Ombudsmand, der er baggrunden for forslaget om en ny undersøgelse, være forkert, hvis man i loven fastsatte, at kommissionen skulle lægge dele af Asbjørn Jensens undersøgelse til grund for sin undersøgelse. Det ville efter Justitsministeriets opfattelse på den anden side også være forkert,

hvis man helt forbød kommissionen at inddrage de oplysninger, som allerede foreligger.

Hertil kommer, at en afgrænsning, hvorefter visse dele af Asbjørn Jensens undersøgelse skulle lægges til grund, mens der skulle ses bort fra andre dele, formentlig ville være ganske vanskelig at gennemføre.

Justitsministeriet finder sammenfattende, at det i det hele bør overlades til undersøgelseskommissionen at tage stilling til undersøgelsens tilrettelæggelse og gennemførelse, således som der også er lagt op til i det foreliggende lovforslag.

Spørgsmål nr. 9:

»Udvalget anmoder om ministerens kommentar til henvendelsen af 12. april 1996 fra Dansk Politiforbund, jf. bilag 9.«

Svar:

1. I henvendelsen til Folketingets Retsudvalg har Dansk Politiforbund kritiseret det forhold, at undersøgelseskommissionen – ud over at klarlægge de faktiske begivenhedsforløb – skal udtale sig om, hvorvidt der af personer i offentlig tjeneste er begået fejl eller forsømler, der kan give anledning til, at et retligt ansvar søges gennemført, jf. lovforslagets § 2, stk. 2.

Politiforbundet finder, at denne bestemmelse indirekte er i strid med grundlovens § 61, 2. pkt., hvorefter særdomstole med dømmende myndighed ikke kan nedsættes.

Politiforbundet giver i den forbindelse udtryk for, at kommissionens konklusioner reelt vil få virkning som en dom, uden at de kritiserede har nogen appelmulighed.

Politiforbundet finder det endvidere kritisabelt, at forvaltningsloven, offentlighedsloven og loven om Folketingets Ombudsmand ikke skal gælde for den virksomhed, som udøves af undersøgelseskommissionen, jf. lovforslagets § 6.

2. Bestemmelsen i grundlovens § 61 har følgende ordlyd:

»§ 61. Den dømmende magts udøvelse kan kun ordnes ved lov. Særdomstole med dømmende myndighed kan ikke nedsættes.«

Bestemmelsen i 2. pkt. blev indsat ved grundlovsændringen i 1953. Før da indeholdt grundloven ikke et forbud mod særdomstole med dømmende myndighed, jf. *Alf Ross*,